

POETEN ^{of} LILLEMOR

*Tegneren Jørgen Mogensen ser sine figurer
fra »Poeten og Lillemor« blive levende.*

Foto: POUL PEDERSEN, D. F. F. — Kamera: *Jørgen Skov*, D. F. F.
Lyd: *Jens E. Hansen* — Dekorationer: *Kai Rasch* — Regi: *Henning Babs* — Assistent: *Kjeld Jensen* — Kostumer: *Inger Bjarne og Holger Blom* — Make-up: *Lene Ravn og Birgit Bjarne* — Tilrettelægning: *John Hilbard og Carl Rald* — Instruktørassistent: *Finn Henriksen* — Klip: *Carsten Dahl* — Still-foto: *Nils Bygholm* — Assisterer: *Jørgen Abrahamsen og Bjarne Hedegaard* — Tegnefilm: *Ib Steinaa*, A/S Nordisk Tegnefilm — Danseinstruktion: *Erik Wendelboe* — Ove Sprogøe og Kjeld Petersen er ekviperet hos HOBSON

Musik: BENT FABRICIUS-BJERRE

Produktion og udlejning: A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

A/S NORDISK FILMS KOMPAGNI

præsenterer

Poeten og Lillemor

Efter Jørgen Mogensens tegneserie

Manuskript: *Erik Balling*

efter en idé af *Henning Nystad* og *Jørgen Mogensen*

Personerne:

Poeten	<i>Henning Moritzen</i>
Lillemor	<i>Helle Virkner</i>
Anton	<i>Ove Sprogøe</i>
Vera	<i>Lis Lowert</i>
Kreditoren	<i>Olaf Ussing</i>
Bageren	<i>Dirch Passer</i>
Slagteren	<i>Karl Stegger</i>
Købmanden	<i>Valsø Holm</i>
Købmandinden	<i>Helga Frier</i>
Henry Hamber	<i>Kjeld Petersen</i>
Lise	<i>Judy Gringer</i>
Postbudet	<i>Poul Hagen</i>
Landmåleren	<i>Axel Strøby</i>
Sangeren	<i>Ole Mogens</i>

Endvidere medvirker: *Henry Lohmann, Bjørn Spiro, Jytte Abildstrøm, Soffy Damaris*

Instruktion:

ERIK BALLING

Handlingen

Denne film er et muntert spil med POETEN og LILLEMOR som hovedpersoner, om deres daglige bryderier, skuffelser og glæder. Vi stifter bekendtskab med dem en søndag morgen i en lille kvistlejlighed i et temmelig poesiforladt forstads kvarter. Deres værste plageånd er KREDITOREN, en sortklædt mand, der dukker op på de mest ubelejlige tider og energisk kræver penge. Han undser sig end ikke for at bryde helligdagens fred, hvilket ikke mindst vækker naboernes indignation. Der er ikke noget så uforskammet som at forlange kontante afdrag — tilmed på en søndag!

Heldigvis har lykkens gudinde også sine budbringere. Postbudet kommer med et anbefalet søndagsbrev. Når sådan et brev kommer fra en sagfører, kan det give anledning til bange anelser, og Lillemor bliver ulykkelig. Hun får den opfattelse, at Poeten skal betale 10.000 kroner! Men så tyder han selv brevet og forklarer overvældet og stolt, at han skal ha' 10.000 — ganske gratis! Han har fået Møllers Mindelegat — litteraturens ridderkors.

Poeten og Lillemor er pludselig blevet eventyrligt rige, og efter en hidsig diskussion om pengenes rette anvendelse får han den lyse idé, at de skal købe det idylliske, stråttækte bondehus, som de har set på. Så kan de bo i skønne, landlige omgivelser, og han kan få fred til at digte.

De tager straks ud og kigger grundigt på huset. Det har sine skrøbeligheder, men Poeten får det på ret fordelagtige vilkår. En helt ny tilværelse begynder for dem. Herude langt fra hovedstadens larm møder de mærkelige mennesker. Der er ANTON, landsbyens allestedsnærværende barber, og hans mangeårige forlovede VERA, servitrice i kroen. Også *de* har deres problemer, og det gælder også BAGEREN, som er dybt forelsket i den fagre LISE. SLAGTEREN er i sin egenskab af forhandler af leverpostej og andre fødevarer en særdeles betydningsfuld person, desværre uden respekt for Poetens digtekunst. Så er der KØBMANDEN, brav og hyggelig, gift med KØBMANDINDEN, en noget stramtandet dame.

10.000 er ikke alverden, når man har købt hus, skal sætte det i stand, anskaffe indbo og høns, og det varer ikke længe, før Poeten og Lillemor kommer ud for nye vanskeligheder, ikke mindst da Kreditoren forstyrrer idyllen. Det ser sort ud, indtil Poeten højest uventet opnår anerkendelse som virkelig digter i landsbyens kreds. Lykken tilsmiler dem atter — og Lillemor kan tilmed betro Poeten en meget glædelig nyhed!

POETEN

KREDITOREN

ANTON

BAGEREN

KØBMANDEN

LILLEMOR

SLAGTEREN

VERA

LISE

KØBMANDINDEN

Poeten og Lillemor

Filmens melodier er udkommet hos Metronome

Poeten: Nu har vi fået os et lille hus at bo i
Lillemor: — og være to i —
Poeten: Det drømmer vi jo alle om —
og vores hus er der dejlig fred og ro i —
Lillemor: og stald og lo i —
Poeten: og hegn og have om.
Det grønne græs
Lillemor: og høns og gæs —
Poeten: måske en ged —
Lillemor: Man ku' bli' ved.
Poeten: I aftensolen sidder man og ryger pipe —
— og skidt og skat,
Lillemor: og alt det pjat

Poeten: har man forladt
Lillemor: og sagt godnat.
Begge: At det er rigtigt, kan man ikke mer begribe.
Poeten: Og er man digter og vil ha' noget at bo i —
og være god i —
Lillemor: og genial på Pegasus,
Poeten: så er det eneste, man ka' være comme il faut i,
et lille lyrisk sødt og stråtækt bondehus.

Poeten: At være digter i dag det er forbandet,
for her i landet
vil ingen læse poesi.
I gamle dage da var det noget andet,
da var det dannet,
men nu er det forbi.
Nu er det sket
for en poet,
han må ta' fat
på dit og dat,
og alt imens så går det baglæns med kulturen.
Folk sover sødt
og ligger blødt
og snorker højt —
det er for sløjt,
og det er klart,
at meget snart
så er det slut,
vi er kaput,
når der er ingen, der gider læse litteraturen.
Man må forstå, at vort lands kultur forpligter,
men alle svigter —
den store hob er døv og dum,
er alle sløve, hvorfor sku' da en digter
så ikke lægge sig og bare være stum.

Lillemor: Næh, hør nu her — dig må jeg vist ha' lidt fut i —
lidt mere krudt i —
ka' du så se at komme op;

det er utroligt, at jeg har været skudt i
og set en gut i
en sådan dovenkrop.

Poeten: Næh, hør nu her,
nu si'r jeg stop.

Lillemor: Javist, jeg ber,
så går jeg op,
så ka' du ligge der i nat og meditere.

Lillemor: Ja, så godnat.

Poeten: Hør her, min skat. —

Lillemor: Nu ingen pjat,
for jeg er træt.

Poeten: Men nu ka' jeg jo bare ikke sove mere.

Lillemor: Så kan du digte —

Poeten: Men hvad gør nu en digter,
når musen svigter
og ikke gi'r ham en fidus.

Lillemor: Hun er lidt søvngig, men kender sine pligter.

Poeten: Vi har det dejligt i det lille digterhus.

Poeten vædder med Lillemor om, at han
også kan skrive en schlager, og resultatet
blev —

Mor

Ole Mogens

Når du modta'r disse ord — mor
fra din dreng, som nu er stor — mor,
må du ikke fælde alt for mange tårer.
Jeg løb bort som lille nor — mor,
og nu står jeg ved mit ror — mor,
nu forstår jeg først, hvor let du var at såre.
Jeg var ond og tankeløs,
og her står jeg med min pøs
med mit blik mod barndomshjemmet i det fjerne.

Hvor i verden hen jeg fo'r — mor,
fra Kap Horn til Singapore — mor,
går min tanke hjem til dig og dine sange,
som vi nynnede i kor — mor,
du og jeg og lillebror — mor,
åh, jeg synger dem endnu så mange gange.
Jeg kan se dit lyse smil
over havets mange mil,
når jeg stirrer op mod nattens dunkle stjerne.

Når levkøjen står i flor — mor
omkring huset, hvor du bor — mor,
er det li'som om jeg hør' din milde stemme.
Ja, så drejer jeg mit ror — mor,
og så stævner jeg mod nord — mor,
for det er jo dog hos dig, at jeg har hjemme.

Lillemor: Næh, hør nu her — dig må jeg vist ha' lidt fut i —
lidt mere krudt i —
ka' du så se at komme op!